

La finestra oberta

LAIA MOLINÉ

Els colivings són la solució?

En la recerca de solucions als reptes d'habitatge assequible i la necessitat creixent de comunitat, els colivings han emergit com una alternativa interessant, ja que combinen la comoditat d'una llar amb la comunitat d'una residència compartida.

Tot i així, com qualsevol tendència, els colivings poden ser concebuts de moltes maneres i poden ser beneficiosos per certs col·lectius, però poden també acabar frenant el desenvolupament de la societat. Hem de ser curiosos en la seva concepció i execució, planificant i preveient els seus efectes.

El 18 d'octubre vaig publicar un article sobre la política proactiva i, en la mateixa línia manifesto que, en cap cas, un coliving es tracta de legalitzar el lloguer d'habitacions com alguns proposen.

Aleshores, què ens pot oferir un coliving?

Un dels principals atractius és el cost. Comparats amb els lloguers tradicionals, solen ser més assequibles, permetent estalviar diners de lloguer i destinar-los a altres necessitats o, en el cas d'Andorra, permetent viure.

També fomenten la creació de comunitats perquè se solen compartir espais comuns com cuines, sales d'estar i àrees de treball, facilitant la interacció i la construcció de relacions. Això pot ser beneficiós per a persones que s'instal·len en una nova ciutat o que cerquen una experiència social més rica. En el nostre model de país, de constant moviment laboral, pot

ser un aspecte a considerar.

En la durada dels contractes, solen ser flexibles, cosa que significa que es pot optar per estades a curt o llarg termini. Aquesta flexibilitat és ideal per a qui no es vol comprometre amb contractes d'arrendament a llarg termini, com podrien ser els temporers.

Finalment, molts colivings ofereixen serveis addicionals, com neteja, Wi-Fi i serveis de bugaderia. En compartir espais i serveis, es poden reduir les tasques domèstiques, permetent centrar-se en altres responsabilitats.

Fins ara tot sembla indicar que el coliving és el que els joves hem desitjat sempre i que és la millor opció per a nosaltres. Els joves, que som tan «despreocupats» de la vida de la llar i només pensem en diversió i objectius laborals. Noteu la ironia?

Pel que fa al desenvolupament personal i familiar el problema dels colivings rau que no sempre són l'opció més adequada per fomentar el creixement individual i familiar. Els colivings solen estar dissenyats per a adults solters o parelles sense fills, la qual cosa significa que els espais i serveis no estan adaptats per a famílies.

A més, amb relació al desenvolupament de relacions familiars sòlides

i de benestar on l'estabilitat a llarg termini és crucial, els colivings, amb l'alta rotació d'inquilins, poden fer que sigui difícil per a les famílies establir-se i mantenir un ambient estable. Les diferències d'horaris, les normes de convivència i l'estil de vida poden afectar negativament la convivència amb altres inquilins que pot generar tensions i reptes en la dinàmica familiar.

Per últim, val a dir que encara que els colivings poden semblar una opció assequible a curt termini, el cost a llarg termini pot ser més alt, especialment si una família paga per múltiples habitacions o necessita serveis addicionals.

Tot i això, l'elecció de viure en un coliving dependrà en última instància de les preferències personals i les circumstàncies individuals. Aquells que valoren la comunitat, l'assequibilitat i la flexibilitat poden trobar que els colivings són una excel·lent opció, mentre que els que prioritzen la privadesa, un desenvolupament familiar tranquil i amb control sobre l'entorn han d'optar per altres alternatives. ≡

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP